

Chương 13

Ngăn mừng rỡ có dịp thổ lộ bầu tâm sự của nàng về việc làm vợ Hàm.

Nàng cố gắng tìm cơ hội rủ Péng đi hái rau cải để có dịp ướm hỏi. Và ít lâu sau, nàng đã rủ được Péng ra đồng với nàng:

- Mà y ạ, tao muốn nói với mày câu chuyện này, mày có bằng lòng nghe không?

Péng chẳng hiểu truyện gì mà em nàng ại úp mở như vậy. Tại sao nó lại hỏi ý kiến trước khi nói là ra sao? Và rồi nàng cũng chiều em nên gật đầu để lắng tai nghe câu chuyện bí mật ấy.

Ngăn đĩnh đạc nói truyện:

- Hôm tao đến chơi với thầy thì mày đi vắng. Tao đem câu truyện bỏ tao lấy hai vợ cho thầy nghe và rồi hỏi ý kiến thầy có thích bắt chước không?

Nói đến chỗ này, nàng ngắt quãng rồi nhìn vào mặt Péng để tìm câu trả nhời im lìm không phát động bằng lời nói, nhưng bằng cử chỉ, hành động rất rõ rệt trên nét mặt.

Péng vẫn yên lặng, Ngăn lại tiếp:

- Thầy ấy bảo rằng để lấy mày đã rồi hỏi ý kiến mày. Nếu ưng thuận mày nhớ bảo tao.

Péng hiểu câu chuyện Ngăn nói. Nàng em họ cũng yêu Hàm, nhưng chắc chắn rằng đi bước sau nên phải nhường cho chị đi trước.

Péng không ngu độn, nàng cũng ưa chồng một, vợ một, cuộc sống sẽ êm ả nhiều. Song, nếu em họ nàng muốn vậy, Péng cũng phải bằng lòng để khỏi cho Ngăn đau đớn và làng nước chê bai ích kỷ, ghen tuông. Như vậy phong tục tập quán Thái mai mĩa là kẻ không tốt, nhất là người vợ hai của Hàm là em gái họ.

Sau lúc suy luận kỹ càng, nàng trả lời:

- Ủ, để việc của tao xong đã hãy lo đến mày. Tao và mày cùng chung sống với nó còn vui vẻ hơn người ngoài. Mày cũng yêu nó nhưng liệu nó có yêu mày không?

Ngăn gật đầu với bao niềm tâm tư cởi mở nàng vỗ vai chị họ cảm tạ.